

לא ספרתי את מספר הפעמים ששכבתי אִתְּךָ, אימא

The Mother-Fucker

לא סִפַּרְתִּי אֶת מִסְפֵּר הַפְּעָמִים
שֶׁשָּׁכַבְתִּי עִם אָמִי –
בְּעֶקֶר אַחֲרֵי מוֹת אָבִי.
מוֹזֵר, אֵין שׁוּם קוֹל שָׁם,
שׁוּם הִנָּאָה,
מִין חוֹשְׁנֵי שֶׁל עֲנִי נוֹצָה.
עַד שִׁפְתָּאִם,
כְּשֶׁאֶפְלוּ אָנִי לֹא נִבְהַל מַעֲצָמִי,
הֵם מְגִיחִים.
רוֹאִים אוֹתָם בַּהֲתַחֲלָה בְּאֶפֶק,
כִּהִים, נוֹקְבִים בְּךָ אִי־שֶׁקֶט.
וְאִזּוֹ, בְּבֵת אַחַת,
עֲרֻמוֹת שֶׁל קוֹמוֹלוֹנִימְבוֹס,
גּוֹשִׁים טִיטְנִיִּים אֶפְלִים
מִסְתַּעְרִים זֶה עַל זֶה,
מִזְדִּינִים בְּבִרְקִים וּבִרְעָמִים,
וּמְצִיפִים אֶת הָאָרֶץ כָּלָה
בְּגֶשֶׁם צָפוֹף, זִלְעָפוֹת וְזִלְעָפוֹת,
שֶׁשׁוּטֵף לִי ת'מֶרְאָה מוֹל הַפְּנִים.
הִנֵּה אָנִי. עִירִם לְגַמְרִי.
וְהִנֵּה הִיא, מֵאֲחוֹר.
עִם הַסְּכוֹת הַמְּזוֹהְבוֹת
בְּשִׁמְלֵה הָאֲדָמָה, הַיִּשְׁנָה שְׁלֵה,
שֶׁקֶנָּה לָהּ אָבִי בְּיוֹם לְדָתִי.
לֹא סִפַּרְתִּי אֶת מִסְפֵּר הַפְּעָמִים
שֶׁשָּׁכַבְתִּי אִתְּךָ, אָמָּא –
בְּעֶקֶר אַחֲרֵי מוֹת אָבִיא.
הִנֵּה, אֲמַרְתִּי אֶת זֶה.
אֵין צֶרֶךְ עֲכָשׁוּ בְּסִכּוֹת.

The Grandmother-Fucker

(אורי!)

מקלחת.

היא בת ארבעים,

והיא – בת יותר משמונים.

היא מטפלת, מאובקיסטן,

והיא – מטפלת, מכאן.

המים החמים.

מים חמים עושים את זה.

(אורי!)

המגע שאיננו.

סמקנד – איזה שם!

תגידו אותו בקול רם

ותראו איך תעופו

לשדות זעפרן,

שירות סוסים וג'יפים.

שלוש שנים לא ידעו גבר –

לא היא שגופה בשיאו,

ולא היא שגופה אבד לה

עוד לפני שהתאלמנה ממנו.

המים החמים.

מים חמים עושים את זה.

והמגע שאיננו.

קצף הסבון.

קצף הסבון עושה את זה.

והאדים.

השתהות מקרית – או לא –

על מעלה הירק.

נתיב התבלינים בסמקנד.

שדות זעפרן עד האפק.

והים.

(אורי!)

הַיָּם מִהַמְרִפָּסֶת הַיָּרְקָה בְּטַנְג'יר –
רִצְפָּה צְבֻעוֹנִית, מְצַחֶצֶחֶת,
יָם.

חֲלוּק גִּשְׁמִט מִהַגּוֹף
בְּדֶרֶךְ מִהַמְרִפָּסֶת אֶל חֹדֶר הַשְּׁנָה.
כָּחַל, כָּמָה כָּחַל!

The Brother-Fucker

מֵאִיפֹה לִי לְדַעַת מָה הֶהָקֶשֶׁר?
הַתְּבַקְשָׁתִי לְנַעֵץ בּוֹ סָכִין.
אֲנִי זֹכֵר שֶׁהִסְסָתִי.

טוֹב, פֹּה כְּדֹאֵי לַעֲצֹר כְּדֵי לְהַסְבִּיר:
א. אֶפְלוּ מִלֵּהֲזָרִיק אֲנִי כִּמְעַט מִתְעַלֶּף,
אֲזִי לְנַעֵץ סָכִין!?
ב. הָאִישׁ שֶׁשָּׁכַב עַל הַבֶּטֶן, בְּלִי חֲלָצָה,
הָיָה אָחִי.

וּפֹה מְגִיעָה הַפּוֹאֲנָטָה –
הוּא בַּעֲצָמוֹ בִּקֵּשׁ שְׂאֵעָשָׂה אֶת זֶה.
בְּצֵד הַגֶּב, מִיָּמִין, בֵּין הַצְּלָעוֹת,
הָאוֹיֵר מִהֲרָאוֹת שָׂרָק מִהַנָּקָב
וּבְמַבֵּם כָּמוֹ פֹּה שֶׁל תִּינוּק.
אַחֵר כֶּה, שְׁלֹשִׁים שָׁנִים לִפְנֵי/אַחֲרַי,
לֹא הִפְסְקִנוּ לְהִזְדַּיֵּן.
לִילָה לִילָה,
אִם אֲנִי נוֹעַל הַפּוֹךְ אֶת נַעְלֵי הַבֵּית,
זֶה פּוֹרֵץ אֶת הַדֶּלֶת בְּכַחַ וּמִבְּקָר אוֹתִי.
גַּם אוֹתוֹ?